

Na nich pozycje strzucano 1400 ton bomb. Odzyska-
liśmy inicjatywę, której już nie utracimy.
Włosi okazują się w stosunku do Niemców nieposobie-
ni nieprzyjacielem, a nawet wrogo. Będą oni wykazywać
posłuszeństwo królowi i rządowi włoskiemu. Jest
rzecz konieczną, by król i marszałek Badoglio byli
popierani nawet przez lewicowe elementy liberalne,
gdy prowadzą oni walkę z Niemcami. Po wojnie
Włosi będą mogli w drodze demokratycznej sami obrać
sobie formę państwa.

Front Śródziemnomorski. Pierwszy front
Śródziemnomorski już istnieje i szybko przybiera na
znaczeniu, choćkolwiek nie został jeszcze uruchomio-
ny. W najbliższym czasie nastąpi masowa inwazja na
Wschód, skombinowana uderzeniem od południa. Naj-
cięższe ofiary stoją jeszcze przed nami. Nie mamy
zamiaru naszych sił oszczędzać. Nie da
się jednak ani pochlebstwami, ani pogroźkami zmu-
sić do podjęcia decyzji, których nie uważa za wskaza-
ne. Do takiego kroku nie skłoni go żadne względy
ani na pozyskanie jednogłośności pod względem po-
litycznym, ani też na pokłask ze strony jakichkol-
wiek kół. Nie ma zamiaru zrezygnować z obowiązku
oparcia planów strategicznych wyłącznie na radach
fachowców.

W czasie Konferencji w Kopenhadze Stalin zawiadomił nas,
 iż pragnąłby utworzenia komisji z przedstawicielami
 naszych trzech państw dla spraw śródziemnomorskich.
 Prez. Roosevelt i ja powitaliśmy to przyjazne zainte-
 resowanie się operacjami na Morzu Śródziemnym. Zostały
 poczynione przygotowania w celu zorganizowania spot-
 kania między ministrami spraw zagranicznych wszystkich
 trzech państw w niedalekiej przyszłości. Żadna sprawa
 nie będzie wyłączona z pod ich dyskusji.

Mam przekonanie, że przed końcem tego roku dojdzie
 do spotkania między prez. Rooseveltem, marszałkiem
 Stalinem i mną w celu bliższego zestrojenia polity-
 ki i działań wojennych między wszystkimi trzema